

POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2019 roku

Sąd Apelacyjny w Szczecinie

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący: SSA Jolanta Hawryszko (spr.)

Sędziowie: SSA Anna Polak

SSO del. Garbiela Horodnicka-Stelmaszczuk

po rozpoznaniu w 25 stycznia 2019 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania Biura (...) Sp. z o.o. w S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o objęcie ubezpieczeniem społecznym

na skutek zażalenia organu rentowego na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie zawarte w punkcie drugim wyroku z 19 września 2018 r., VI U 793/17

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzić od (...) w S. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. w miejsce kwoty 180 zł kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
2. odstąpić od obciążenia (...) w S. kosztami zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

SSA Anna Polak SSA Jolanta Hawryszko SSO del. Garbiela Horodnicka-

Stelmaszczuk

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Szczecinie postanowieniem zawartym w punkcie drugim wyroku z 19 września 2018 r. zasądził od (...) w S. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 związku z art. 99 k.p.c. oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U z 2015r. poz. 1804).

Zażalenie na postanowienie złożył organ zarzucając:

- 1) Naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.: a) § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w zw. z art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. przez jego niezastosowanie podczas, gdy odwołanie skarżącej zostało złożone 2.05.2017 r., tj. przed datą wejścia w życie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 20.09.2017 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2017.1799), a zatem ustalenie wysokości kosztów zastępstwa procesowego na rzecz strony wygrywającej sprawę winno nastąpić z uwzględnieniem podanej wartości przedmiotu

sporu, zgodnie z treścią uchwały 7 sędziów Sądu Najwyższego z 20 lipca 2016 r. III UZP 2/16, której nadano moc zasady prawnej, b) naruszenie § 9 ust. 2 ww. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości przez jego zastosowanie w sytuacji, gdy koszty zastępstwa procesowego w sprawie, której dotyczy rozstrzygnięcie winny zostać zasądzone od podanej wartości przedmiotu sporu. Organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od skarżącej na rzecz Zakładu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu przed Sądem I instancji zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. od wskazanej wartości przedmiotu sporu tj. w wysokości 3.600,00 zł oraz o zasądzenie od skarżącej na rzecz Zakładu kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny rozważył sprawę i uznał, że zażalenie jest zasadne.

W niniejszej sprawie przedmiotem kontroli była decyzja organu rentowego wyłączająca z ubezpieczenia społecznego O. K.. Z uwagi na okoliczność, że organ, jako strona wygrywająca, w toku postępowania był reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, podstawę zasądzenia kosztów procesu stanowiły przepisy k.p.c. oraz rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. poz. 1804 z 2015 w brzmieniu obowiązującym do 12 października 2017 roku).

Wyjaśnienia wymaga, że przedmiotowa sprawa niewątpliwie należy do kategorii spraw o podleganie ubezpieczeniom społecznym. Zatem jako sprawa majątkowa, w której możliwe jest ustalenie wartości przedmiotu sporu, niebędąca sprawą o świadczenie z ubezpieczenia społecznego, w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach podlega regulacji § 2 ww. rozporządzenia. Mając na uwadze rozbieżność orzecznictwa w szeregu podobnych spraw, Sąd Najwyższy 20 lipca 2016 r. podjął uchwałę, której nadał moc zasady prawnej i w której wskazał, że w sprawach o ustalenie istnienia bądź nieistnienia stosunku ubezpieczenia społecznego lub jego zakresu (o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego; o podleganie ubezpieczeniom społecznym), do niezbędnych kosztów procesu zalicza się wynagrodzenie reprezentującego stronę radcy prawnego/adwokata, biorąc za podstawę opłaty stawki minimalne określone według wartości przedmiotu sporu/zaskarżenia. Aprobując wskazaną zasadę prawną, Sąd Apelacyjny, w sprawie o ustalenie istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego albo prawa, wartość przedmiotu sporu odnosi więc do wartości świadczeń wynikających z takiego ustalenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 3 grudnia 2001 r., I PZ 95/01, OSNP 2003 nr 23, poz. 572; z 5 stycznia 2006 r., I PZ 24/05; z 14 maja 2009 r., I PZ 5/09, OSNP 2011 nr 1-2, poz. 12; z 9 lipca 2009 r., II PK 240/08 oraz z 5 sierpnia 2009 r., II PZ 6/09). Oznacza to, że w przypadku wydania decyzji o wyłączeniu osoby z określonego tytułu ubezpieczenia, odwołanie od takiej decyzji zmierza do ustalenia istnienia stosunku ubezpieczenia społecznego, a zatem wartość przedmiotu sporu należy ustalić na podstawie wysokości świadczeń podlegających zwrotowi wskutek takiej decyzji, ewentualnie świadczeń, których ubezpieczony nie otrzyma (vide: uchwała Sądu Najwyższego w składzie 7 sędziów z 20 lipca 2016 r. III UZP 2/16). W rezultacie organ rentowy ma rację, że w sprawie wartość przedmiotu sporu wynosi 13.586 zł.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny rozważył, że w sprawie wartość przedmiotu sporu przekracza 10.000 zł, a więc zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z 22 października 2015 r. (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804), stawka minimalna wynosi 3.600 zł.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny na podstawie art. 397 § 2 w związku z art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżone postanowienie i podwyższył kwotę zasądzoną na rzecz organu, zasądzając 3600 zł w miejsce kwoty dotychczasowej, jak w punkcie 1. postanowienia. Sąd Apelacyjny odstąpił od obciążenia Spółki kosztami postępowania zażaleniowego (punkt 2) mając na uwadze, że postępowanie zażaleniowe było skutkiem odmiennej interpretacji przez Sąd Okręgowy przepisów o kosztach zastępstwa procesowego przy zasądzaniu należnych kosztów procesu, co nie powinno powodować ujemnych konsekwencji dla żadnej ze stron postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 21 listopada 2012 r., V CZ 53/12, niepubl.). Płatnik nie przyczynił się do błędnego zasądzenia kosztów przez Sąd Okręgowy. Sąd Apelacyjny uznał więc, że w sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, w rozumieniu art. 102 k.p.c.

SSA Anna Polak SSA Jolanta Hawryszko SSO del. Garbiela Horodnicka-

Stelmaszczuk